

İSMAİL B. ALİ EL-PÂÇÂNÎ EL-OFÎ VE ESERLERİ

Süleyman GÜR*

Hayatı

Müellifin hayatı hakkında bilgi bulunamamıştır. Ancak katalog kayıtlarında verilen nisbelerden anlaşıldığına göre Trabzon'un Çaykara ilçesinin Paçan (Maraşlı) köyündendir. Köyüne nispetle "Pâçânî", Paçan'ın o tarihlerde bağlı bulunduğu Of ilçesine nispetle "Ofî" nisbelerini kullanmıştır. *Serhu'l-Kelâmi'l-Mensüb ile'l-İmami'l-A'zam* isimli eserinin telif tarihi 1159/1746 olduğuna göre o tarihlerde yaşamıştır.

Eserleri

1. *Serhu Si'rîn min Zemahşerî*

Milli Kütüphane Yazmalar Koleksiyonu, nr. 5124/25, vr. 143b, istinsah tarihi, 1179/1765. Eser, Arap edebiyatı ile alaklı küçük bir risaledir. Dili Arapçadır. Müellif adı mukaddimede "İsmail b. Ali el-Pâçânî" diye geçmektedir. Hâtimede eserin 1179 senesinde tamamlandığı kayıtlıdır. Başka bir nüs- hasına ulaşlamamıştır.

Muhtevası

Eserin başlangıç satırları şu şekildedir:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَرْسَلَ نَبِيًّا رَّحْمَةً لِلْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ
مُحَمَّدٌ وَاللهُ أَجْمَعِينَ وَبَعْدَ فَيَقُولُ اسْمَاعِيلُ بْنُ عَلَى الْبَاجَانِ ...

Müellif, mukaddimede bu risaleyi telif sebebini kısaca şöyle ifade etmektedir: Zemahşerî, ibaresi güzel, belagatı tatlı bir şiir söyledi. Bu şiir ulema arasında dolaşıp durdu. Bir gün benim kulağıma da geldi. Ben de bu şiirdeki incelikleri ortaya koymak için bu risaleyi yazdım.

Risalede müellifin bahsettiği şiirin sadece "عینان عینان لم يأخذهما رمد" şeklindeki bir misra yer almaktadır. Müellif de açıklamalarını sadece bu misra üzerinden yapmaktadır. Öncelikle şunu belirtmek gereklidir ki farklı versiyonları da bulunan bu şiir "muamma" tarzı bir söyleyiş olup çok sayıda kimseye nispet edilmektedir. Dolayısıyla söyleyeninin kim olduğu tartışılmalıdır. Bu şiir ve benzerleri üzerinde ilim ehli arasında öteden beri çok çeşitli açıklamalar yapılmıştır. Risalenin müellifi de bunlardan haberdar olacak ki onlara benzer ifadelerle ve örneklerle konuyu açıklamıştır. Birbirine yakın farklı ibareleri de bulunan şiirin ilgili dörtlüğü şu şekildedir:¹

عینان عینان لم يأخذهما رمد ... في كل عين من العينين نونان
نونان نونان لم يكتبهما قلم ... في كل نون من النونان عینان

* Doç. Dr., Trabzon Üniversitesi İlahiyat Fakültesi, Tefsir Ana Bilim Dalı, suleymangur@trabzon.edu.tr

¹ Bu şiirin benzerleri, nispet edildiği kimseler ve hakkında yapılan açıklamalar için bk. https://ar.wikisource.org/wiki/%D8%A7%D9%84%D8%A7%D9%84%D9%85%D9%8A%D8%A9_%D8%A7%D9%84%D8%A7%D9%84%D9%85%D9%8A%D8%A9; [كتاب نادر في أصول التدری](https://www.scribd.com/document/564114174); <https://www.scribd.com/document/564114174>. Erişim: 21 Ekim 2023.

Bu dörtlükte geçen “ayn” kelimesi göz, pınar, çeşme, havuz, kuyu gibi anlamlara gelmektedir. “Nûn” kelimesi de balık anlamına gelmektedir. Bu cümlelerdeki kelimeler de izah tarzlarına göre cümlein farklı ögesi olabilmektedir. Bu çerçevede bu kelimeler ve cümlelere türlü anımlar verilmiştir. Müellif ise “عینان عینان لم يأخذها رمد” beytinde geçen kelimelerin farklı takdirlere göre cümlenin hangi ögesi olabilecekleri ve buna göre kazanacakları anımların neler olabileceğini çeşitli kaynaklardan faydalananarak ve bazı ayetlerle de istişhad ederek ortaya koymaya çalışmıştır. Birinci “aynani” kelimesi mübteda, onun haberi ise öne geçmiş mahzuf haberdir. Takdiri de “لِي ایناني/benim iki gözüm var” şeklindedir. İkinci “aynani” te’kit içindir. Cümplenin geri kalan kısmı da sıfattır. Bu bir ihtimaldir deyip önce bunu zikrettikten sonra çok farklı vecihleri de burada zikretmiştir. Bu konuları açıklamak için diğer kaynaklarca da kullanılan “لَهُمَا عینان نصاحتان” (فِيهِما عینان تحریان) (Rahman 55/66), “لِهِمَا عینان فی كلِّهِمَا عینان وَ فِي هُنَّا كِبِيرٌ” (Rahmân 55/50) gibi ayetlerden de hareketle söz konusu mîradaki sırlardelerini aralamaya çalışmıştır. Sonuç olarak bu misraîn sahibinin “في كلِّهِمَا عینان وَ فِي هُنَّا كِبِيرٌ” (Her havuzda iki balık vardır, her balıkta iki göz vardır) tarzında bir anlamı kast etmiş olabileceğini ifade etmiştir.

Resim 1: Eserin görseli (Milli Kütüphane, Yazmalar, nr. 5124/25)

2. *Serhu Manzumeti Burhaneddin*

Süleymaniye Kütüphanesi, Esad Efendi Bölümü nr. 03748-019, vr. 142b-143a. Müellif adı mu-kaddimede “İsmâîl b. el-Hâc Ali el-Pâçânî el-Offî” şeklinde belirtilmiştir. Mecmuanın on dokuzuncu risalesidir. Ahmed Said es-Sâkızî ibn el-Hâc Abdülkerim tarafından istinsah edilmiştir. Telif ve istinsah tarihi yoktur. Başka bir nühasına ulaşılamamıştır.

Muhtevası

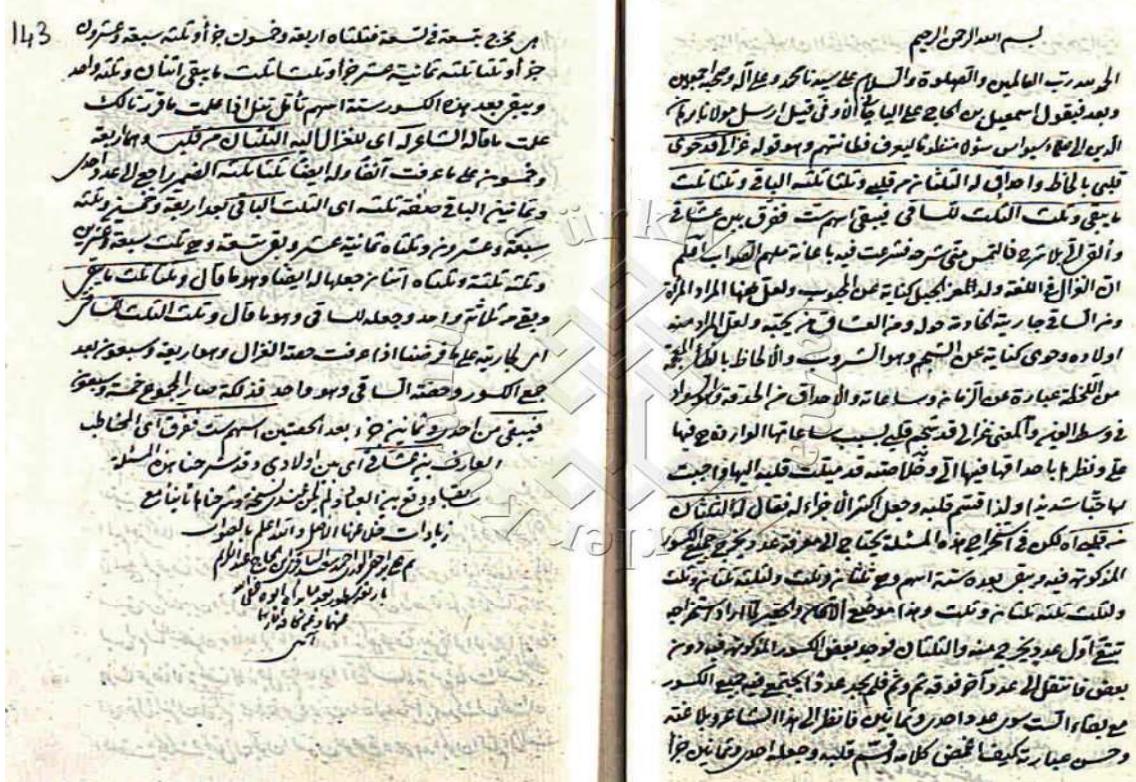
Eserin başlangıç satırları şu şekildedir:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى الْهُوَاءِ
وَصَاحْبِهِ اجْمَعِينَ وَبَعْدَ فَيَقُولُ اسْمَاعِيلُ بْنُ الْحَاجِ عَلَيْهِ الْبَرَكَاتُ

Müellif bu eserde, Mevlana Burhaneddin tarafından gönderilen ve şerh etmesi istenen bir şiiri açıklamaktadır. Bu şiir de bilmecə, muamma tarzı bir şiirdir. Anlaşılan o ki müellifin bu konulardaki maharetinden ötürü kendisinden böyle bir talepte bulunulmuştur. Bu şiir Araplar arasında çok meşhur olup günümüzde hemen her yerde onunla ilgili açıklamaları görmek mümkündür. Şiirin kaynaklarda nüans farklılarıyla yer aldığı görülmektedir. Bu risalede yer alan şéki şöyledir:

غَزَىٰ قَدْ حَوَىٰ قَلْبِيٰ بِالْحَاظَةِ وَاحْرَاقَ
لِهِ التَّلَاثُ مِنْ قَلْبِيٰ وَتَلَاثُ تَلَاثَ الْبَاقِيِّ
وَتَلَاثُ تَلَاثُ مَا يَبْقَىٰ وَتَلَاثُ التَّلَاثُ لِلْسَّاقِيِّ
فِي بَقِيَّ أَسْهَمِ سَتِ فَرْقَ بَيْنِ عَشَاقِيِّ

Müelliften burada yer alan sırlı/şifreli ifadelerden hareketle şairin kalbini nasıl taksim ettiğini tespit etmesi istenmektedir. O da gerekli açıklamaları yaparak altı paydan oluşan bu taksimi ortaya koymaktadır. Buna göre kalbin üçte ikisi ona/sevgiliye (غزال) ayrılmıştır. Kalan üçte birin üçte ikisi “وَتَلَاثُ تَلَاثَ الْبَاقِيِّ” diye ifade edilen kalanlara ayrılmıştır. Üçte birin üçte ikisinden kalan üçte birin ise üçte ikisi “وَتَلَاثُ تَلَاثُ مَا يَبْقَىٰ” diye ifade edilene ayrılmıştır. Bundan kalan üçte bir de “وَتَلَاثُ التَّلَاثُ لِلْسَّاقِيِّ” diye ifade edilene ayrılmıştır.

Resim 2: Eserin görseli (Süleymaniye Kütüphanesi, Esad Efendi nr. 03748-019)

3. *Şerhu'l-Kelâmi'l-Mensüb ile'l-İmami'l-A'zam*

Süleymaniye Kütüphanesi Esad Efendi Bölümü nr. 03748-020, vr. 143b-144a. Müellif adı mukadidimedede “İsmâîl b. el-Hâc Ali el-Pâçânî el-Offî” şeklinde belirtilmiştir. Mecmuâsının yirminci risalesidir. Bir önceki risale gibi bu da Müftizâde diye maruf Ahmed Said es-Sâkızî ibn el-Hâc Abdülkerim tarafından istinsah edilmiştir. Eserin telif tarih 1159/1746'dur. Başka bir nüshasına ulaşlamamıştır.

Muhtevası

Eserin başlangıç satırları şu şekildedir:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ النَّاسَ عَلَمَهُ بِالْبَيَانِ وَالصَّلُوةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ... وَبَعْدَ فَيَقُولُ اسْمَاعِيلُ بْنُ الْحَاجِ عَلَيْهِ الْبَرَّاجَانِيُّ الْأَوْفِيُّ...

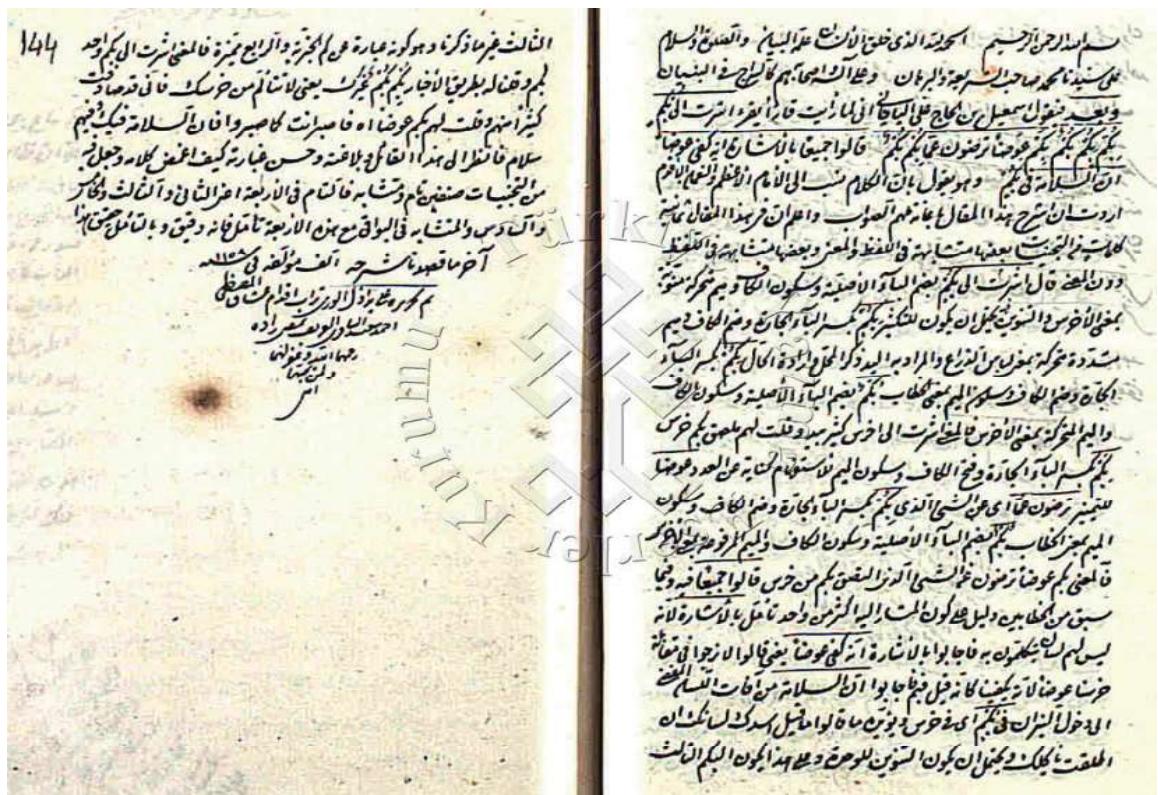
Müellif bu risalede İmâm-ı Âzam'a (ö. 150/767) nispet edilen şu sözü şerh etmektedir:

أَشَرْتُ إِلَيْكُمْ بِكُمْ مَا بَكُمْ
بَكُمْ عَوْضًا تَرْضُونَ عَمَّا بَكُمْ
قَالُوا جَمِيعًا بِالإِشَارَةِ إِنَّهُ
كَفِي عَوْضًا أَنَّ السَّلَامَةَ فِي بَكُومْ

Bu söz, Hatîb el-Bağdâdî'nin (ö. 463/1071), *Târihu Bağdâd* isimli eserinde “İmâm-ı Âzam Ebû Hanîfe’nin nahiv konusundaki latifelerinden” başlığı altında aynı ibare ile yer almaktadır.² Müellif bu misralarda lafız yönünden birbirine benzeyen **بَكُمْ** kelimesine verilen hareketlere göre farklı anlamlar ifade ettiğini belirtmiştir. Daha sonra hangi hareketleri almaya elverişli olduğunu ve bu hareketleri aldığı takdirde ne gibi anlamlar ifade edebileceğini detaylı bir şekilde açıklamış ve buna göre bir anlam örgüsü ortaya koymuştur. Gerekli açıklamaları yaptıktan sonra bu sözü söyleyenin ibaresinin mükemmelliğine ve belagatının üstünlüğüne dikkat çekmiş ve bu sözde çeşitli cinasların yer aldığı ifade etmiştir. Ona göre burada tam ve müteşabih olmak üzere iki sınıf cinas vardır. Tam cinas dört yerededir (2, 3, 5, 6). Kalanlarda ise müteşabih cinas vardır.

Burada ele alınan üç risalede de müellifin muamma/bilmece türü ibarelerle meşgul olduğu ve bu alanda mahir olduğu görülmektedir. Bu konudaki şöhretinden dolayı kendisine zaman zaman müracaat edildiği anlaşılmaktadır.

² Ebû Bekr Ahmed b. Alî b. Sâbit el-Bağdâdî, *Târihu Bağdâd* ve *Züyûluhu* (Beyrût: Dâru'l-Kütübi'l-İlmiyye, 1417), 22: 8265.

Resim 3: Eserin görseli (Süleymaniye Kütiphanesi Esad Efendi nr. 03748-020)

4. Risâle fi Ahkâmi't-Tâ'un

Konya Yazma Eserler Bölge Müdürlüğü, Bölge Yazma Eserler. nr. BY00007530/6, vr. 101b-103b. Eser ve müellif adı mukaddimededen alınmıştır. Müellif adı “İsmail el-Câni el-Pâçânî” şeklinde geçmektedir. Kesin olmamakla birlikte bu zâtın burada ele aldığıımız İsmâîl b. Ali el-Pâçânî olduğu düşünülmektedir. Risale 1190 senesinde tamamlanmıştır. Ancak bunun telif tarihi mi istinsah tarihi mi olduğu tespit edilememiştir. Başka bir nüshasına ulaşlamamıştır. Mecmuâın altıncı risalesidir.

Muhtevası

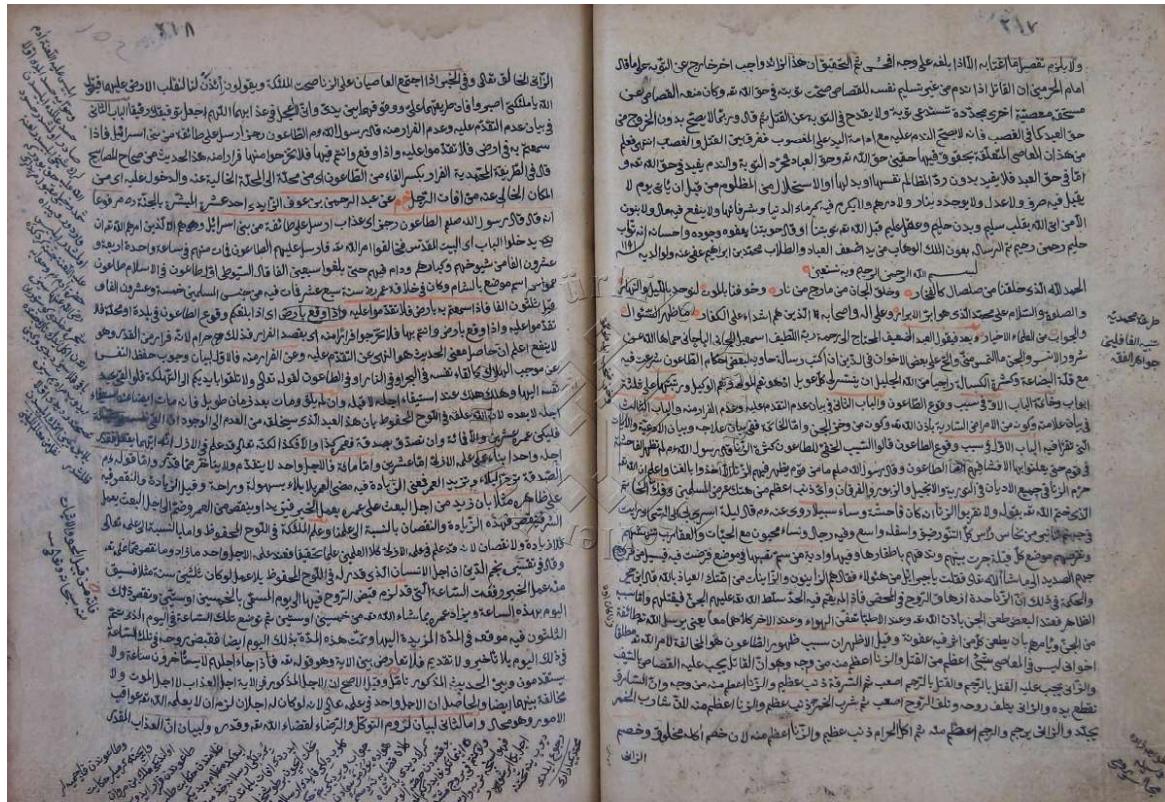
Eserin başlangıç satırları şu şekildedir:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَنَا مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَارِ... وَبَعْدَ فَيَقُولُ الْعَبْدُ الْضَّعِيفُ
الْمُحْتَاجُ إِلَى رَحْمَةِ رَبِّهِ الْطَّيِّفِ اسْمَاعِيلُ الْجَانِيُّ الْبَاجَانِيُّ...

Eser taun hastalığı hakkındadır. Üç bab ve bir hâtimeden oluşmaktadır. Birinci bab taunun meydana gelme sebebine dairdir. İkinci bab taunun olduğu yere girmemek ve olduğu yerden ayrılmamaya dairdir. Üçüncü bab alametlerini açıklamaya dairdir. Hâtime ise tedavi ve okunacak dualara dairdir. Eserde bu başlıklar altında farklı eserlerden çok çeşitli rivayetler bir araya getirilmiştir. Taunun sebepleri, bulaşma yolları, bulaşanların nasıl davranışması gereği, tedavi yöntemleri ve bunun dışında taun hastalığına dair akla gelen pek çok şey bu risalede ele alınmıştır. Eser, taun hastalığı ile ilgili kaynaklarda yer alan nakillerden hareketle oluşturulmuş bir derleme niteliğindedir.

Müellif bu risaleyi *Tarîkat-i Muhammediyye*, İbn Melek'in *Serhi'l-Meşârik*, Ebu'l-Leys Semerkandî'nin *Tenbîhu'l-Gâfilîn*, *Cevâhiru'l-Ukûbât*, *Mecâlisu'r-Rûmî*, *Ravzatu's-Şekâik*, *Hocazâde*, *Ser-*

hu Ta'limu'l-Müteallim, Tefsîru Ebüssuûd, Fetâvâ el-Eşbâh ve 'n-Nezâir, Kemalpaşazâde' nin Risâletü Râhetu'l-Ervâh isimli eserlerini kaynak olarak kullanarak kaleme almıştır. Risalenin küçük hacmine rağmen kaynak çeşitliliği dikkat çekmektedir.

Resim 4: Eserin ilk iki sayfası (Konya Bölge Yazma Eserler. nr. BY00007530/6)

Kaynakça

el-Bağdâdî, Ebû Bekr Ahmed b. Alî b. Sâbit. *Târîhu Bağdâd ve Züyûluhu*. Beyrût: Dâru'l-Kütübi'l-İlmîyye, 1417.

[محله المقتبس/العدد 91/كتاب نادر في أصول التدري](https://ar.wikisource.org/wiki/كتاب_نادر_في_أصول_التدري_/_العدد_91/كتاب_نادر_في_أصول_التدري). Erişim 21 ekim 2023. <https://www.scribd.com/document/564114174/>. Erişim: 21 Ekim 2023.

İsmail b. Ali el-Pâçânî el-Ofî . *Serhu si 'rin min Zemahşerî*. Milli Kütüphane Yazmalar Koleksiyonu, nr. 5124/25.

İsmail b. Ali el-Pâçânî el-Ofî. *Serhu Manzumeti Burhaneddin*. Süleymaniye Kütüphanesi, Esad Efendi Bölümü nr. 03748-019.

İsmail b. Ali el-Pâçânî el-Ofî. *Serhu'l-Kelâmi'l-Mensüb ile'l-Îmami'l-A'zam*. Süleymaniye Kütüphanesi Esad Efendi Bölümü nr. 03748-020.

İsmail el-Câni el-Pâçânî. *Risâle fi Ahkâmi'l-Tâ'un*. Konya Yazma Eserler Bölge Müdürlüğü, Bölge Yazma Eserler. nr. BY00007530/6.